

ROZSUDOK SÚDU PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

z 10. februára 2009*

Vo veci T-388/03,

Deutsche Post AG, so sídlom v Bonne (Nemecko),

DHL International, so sídlom v Diegeme (Belgicko),

v zastúpení: J. Sedemund a T. Lübbig, advokáti,

žalobcovia,

proti

Komisii Európskych spoločenstiev, v zastúpení: V. Kreuschitz a M. Niejahr,
splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

* Jazyk konania: nemčina.

ktorej predmetom je návrh na zrušenie rozhodnutia Komisie K(2003) 2508 v konečnom znení z 23. júla 2003 o nepodaní námietok v nadväznosti na konanie vo veci predbežného zisťovania podľa článku 88 ods. 3 ES proti viacerým opatreniam, ktoré prijali belgické orgány v prospech La Poste SA, belgického verejnoprávneho poštového podniku,

SÚD PRVÉHO STUPŇA
EURÓPSKÝCH SPOLOČENSTIEV (druhá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová, sudcovia K. Jürimäe a S. Soldevila Fragoso (spravodajca),

tajomník: K. Andová, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 14. mája 2008,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

¹ La Poste SA je verejnoprávny podnik poverený všeobecnou poštovou službou v Belgicku. S liberalizáciou poštového trhu vstúpila La Poste 1. októbra 1992 do

Régie des Postes, ktorá patrila priamo pod belgické ministerstvo pôšt. La Poste je odvtedy samostatným verejnoprávnym podnikom, ktorého 100 % vlastníkom je Belgicko.

- 2 Úlohy La Poste vo verejnom záujme, ich sadzobník, pravidlá správania sa k zákazníkom a dotácie sú stanovené zákonom a podrobnejšie upravené v zmluve o správe uzavretej so štátom. Od roku 1992 boli medzi štátom a La Poste uzavreté 4 zmluvy.

- 3 Okrem úlohy prevádzkovateľa všeobecnej poštovej služby je La Poste poverená mnohými ďalšími úlohami vo verejnom záujme, ako sú základné bankové činnosti ponúkané všetkým, distribúcia tlače za znížené sadzby, distribúcia volebných tlačovín, výplata dôchodkov v domácnostiach, predaj rybárskych lístkov a výber správnych pokút. Zmluva o správe stanovuje najmä pravidlá náhrady dodatočných čistých nákladov služieb všeobecného hospodárskeho záujmu (ďalej len „SVHZ“).

- 4 La Poste dosahuje 84 % svojho obratu v oblasti všeobecných poštových služieb. Oblasť expresných balíkov predstavuje 4 % jej obratu, čo zodpovedá 18 % trhovému podielu v tejto oblasti.

- 5 Žalobcovia Deutsche Post AG a jej belgická dcérska spoločnosť DHL International (ďalej len spoločne „skupina Deutsche Post“) pôsobia v oblasti poštových služieb a najmä na trhu služieb doručovania expresných balíkov. Skupina Deutsche Post má 35 až 45 % podiel na belgickom trhu služieb doručovania expresných balíkov.

Konanie vo veci predbežného zisťovania

- 6 V roku 1999 belgický štát rozhodol o zásade finančného príspevku La Poste, ktorý bol podmienený vyhotovením podnikového plánu schváleného jej riadiacimi orgánmi a zosúladeného so sociálnym plánom. Tento podnikový plán prijatý 28. júna 2002, ktorého cieľom bolo zvýšenie produktivity podniku a jeho rentability, zlepšenie kvality ponúkaných služieb a rozvoj nových činností, si vyžadoval významné investície.
- 7 Dňa 8. októbra 2002 belgická vláda odsúhlasila zvýšenie základného imania La Poste o 297,5 milióna eur. Toto zvýšenie základného imania sa malo uskutočniť vo forme zvýšenia základného imania upísaním akcií predstavujúcich toto základné imanie, pričom práva s nimi spojené mali byť rovnaké ako pri už vydaných akciách.
- 8 Listom z 3. decembra 2002 Belgické kráľovstvo oznámilo Komisii plán zvýšenia základného imania La Poste o 297,5 milióna eur v súlade s ustanoveniami článku 88 ods. 3 ES. Komisia a belgické orgány sa stretli tri krát, a to 12. decembra 2002, 6. februára a 3. apríla 2003 a vymenili si viacero listov.
- 9 Po zistení existencie konania vo veci zisťovania z vyhlásenia belgického ministerstva telekomunikácií z 1. júla 2003 a v nadväznosti na vydanie článku v belgickom denníku *Le Soir* 14. júla 2003, žalobcovia faxom z 22. júla 2003 zapísaným do registra 23. júla 2003 požiadali Komisiu o poskytnutie informácie o stave konania s cieľom prípadne doň vstúpiť v súlade s ustanoveniami článku 20 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 stanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88 ES] (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339).

- 10 Dňa 23. júla 2003 Komisia v nadväznosti na konanie vo veci predbežného zisťovania podľa článku 88 ods. 3 ES [rozhodnutie K(2003) 2508, v konečnom znení, ďalej len „napadnuté rozhodnutie“] rozhodla o nepodaní námietok, keďže oznámené opatrenie nepredstavovalo štátnu pomoc.

Napadnuté rozhodnutie

- 11 Komisia v napadnutom rozhodnutí uviedla argumentáciu belgických orgánov týkajúcu sa ich plánu zvýšiť základné imanie La Poste. Belgické orgány tvrdia, že konali ako súkromný investor v trhovom hospodárstve. Predmetný vklad je súčasťou programu opatrení na zvýšenie produktivity podniku v kontexte otvorenia poštových trhov a jeho cieľom je posilniť vlastné zdroje s očakávaním návratnosti investície. Domnievajú sa, že perspektívy rastu podniku v týchto nových činnostiach sú reálne.
- 12 Belgické orgány sa navyše domnievajú, že La Poste musela od roku 1992 znášať náklady na určité povinnosti v rámci SVHZ (poštové činnosti, bankové činnosti pre osoby, ktoré nemali konto v banke), ktoré boli len čiastočne nahrádzané štátnymi príspevkami. Služobný režim štyroch pätín zamestnancov La Poste tiež spôsobil výrazné dodatočné náklady (výplata dôchodkov v rokoch 1992 až 1997 namiesto výberu poisťného), ako aj realizácia predčasných odchodov na dôchodok.
- 13 Pri právnom posudzovaní oznámeného opatrenia Komisia vychádzala zo zistenia, že osobitné úlohy všeobecného hospodárskeho záujmu odzrkadľujúce úlohy La Poste vo verejnom záujme jej boli zverené štátom prostredníctvom jednotlivých zmlúv o správe. Komisia zdôraznila, že podľa judikatúry, ak štátne kompenzácie poskytnuté La Poste

nepresiahli čisté dodatočné náklady SVHZ, ktoré zabezpečovala, takéto opatrenia nepredstavovali štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES. Aj za predpokladu, že uvedené kompenzácie by predstavovali štátnu pomoc, boli by zlučiteľné so spoločným trhom na základe článku 86 ods. 2 ES.

- 14 Predtým ako Komisia pristúpila k posúdeniu oznámeného opatrenia, ubezpečila sa v napadnutom rozhodnutí, že La Poste nemala od svojej transformácie na samostatný verejnoprávny podnik prospech z opatrení, ktoré by mohli byť označené ako štátna pomoc nezlučiteľná so spoločným trhom v zmysle článku 87 ES. V rámci tohto preskúmania zistila šesť opatrení spočívajúcich v oslobodení od platby dane z príjmov právnických osôb, v zmene účelového určenia rezervy na dôchodky vo výške 100 miliónov eur v roku 1997, v možnosti využitia štátnej záruky na dohodnuté úvery, v oslobodení od dane z nehnuteľností pre nehnuteľnosti slúžiace na výkon služieb vo verejnom záujme, v nadmernej kompenzácii finančných služieb všeobecného záujmu v rámci prvej zmluvy o správe (1992-1997) a dve neoznámené zvýšenia základného imania uskutočnené v roku 1997 v celkovej výške 62 miliónov eur. Okrem toho Komisia zistila nedostatočnú kompenzáciu dodatočných nákladov SVHZ.
- 15 Komisia sa domnievala, že v prvom rade musí posúdiť týchto šesť opatrení, ktoré podmieňujú legálnosť oznámeného zvýšenia základného imania.

Opatrenie 1: oslobodenie od platby dane z príjmov právnických osôb

- 16 Keďže Komisia zistila, že La Poste vykázala v rokoch 1992 až 2002 celkovú čistú stratu 238,4 milióna eur, domnievala sa, že vo vzťahu k tomuto obdobiu nemožno toto

opatrenie kvalifikovať ako štátnu pomoc, pretože nespôsobilo žiaden presun štátnych zdrojov.

Opatrenie 2: zmena účelového určenia rezervy na dôchodky v roku 1997

- 17 Komisia konštatovala, že rezerva vo výške 100 miliónov eur bola vytvorená v roku 1992 pri transformácii La Poste na samostatný verejnoprávny podnik s cieľom kryť časť výplat dôchodkov týkajúcich sa nárokov nadobudnutých zamestnancami v rokoch 1972 až 1992. Ako protihodnota sa na La Poste previedli nehnuteľnosti nevyhnutné na výkon služieb vo verejnom záujme, ktoré nebolo možné ďalej predať. V roku 1997 pri zjednotení dôchodkového systému zamestnancov pošty v služobnom pomere so všeobecným dôchodkovým systémom bola táto rezerva, z ktorej sa od jej vytvorenia nikdy nečerpalo, premenená na valorizačnú rezervu. Keďže Komisia mala za to, že zmena účelového určenia rezervy neposkytla La Poste žiadnu výhodu, domnievala sa, že toto opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc.

Opatrenie 3: možnosť využitia štátnej záruky na dohodnuté úvery

- 18 Komisia konštatovala, že La Poste si rovnako ako Régie des Postes zachovala možnosť použitia štátnej záruky pri dohadovaní úveru a v prípade, že by využila túto možnosť, musela by platiť do štátnej pokladnice ročný poplatok vo výške 0,25 %. Keďže La Poste túto možnosť od roku 1992 nikdy nevyužila, Komisia sa domnievala, že sa jej neposkytla žiadna výhoda a že toto opatrenie nepredstavuje štátnu pomoc.

Opatrenie 4: oslobodenie od dane z nehnuteľností pre nehnuteľnosti slúžiace na výkon služieb vo verejnom záujme

- 19 Komisia uviedla, že La Poste bola oslobodená od platby dane z nehnuteľností, ktoré vlastnila a ktoré boli určené na výkon služieb vo verejnom záujme. Domnievala sa, že toto oslobodenie od dane z nehnuteľností, ktoré jej a *priori* poskytovalo finančnú výhodu, by mohlo predstavovať štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

Opatrenie 5: nadmerná kompenzácia finančných služieb všeobecného záujmu v rámci prvej zmluvy o správe (1992-1997)

- 20 Komisia zistila, že z oddeleného účtovníctva za obdobie 1992-1997 vyplýva, že štát poskytol La Poste nadmernú kompenzáciu za finančné služby všeobecného záujmu a že táto nadmerná kompenzácia môže potenciálne predstavovať štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

Opatrenie 6: neoznámené zvýšenia základného imania uskutočnené v roku 1997 v celkovej výške 62 miliónov eur

- 21 Komisia uviedla, že tieto dve zvýšenia základného imania, ku ktorým došlo v marci a decembri 1997, určené na vyrovnanie nedostatočnej kompenzácie SVHZ potenciálne predstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

- 22 Komisia následne pristúpila k preskúmaniu opatrení, ktoré by mohli predstavovať štátnu pomoc (opatrenia 4 až 6) vzhľadom na ustanovenia článku 86 ods. 2 ES. Po započítaní nadmerných kompenzácií zodpovedajúcich týmto dvom opatreniam a nedostatočných kompenzácií SVHZ, ktoré sama odhalila, Komisia dospela k záveru, že výsledkom je nedostatočná kompenzácia čistých dodatočných nákladov SVHZ a že z tohto dôvodu tri dotknuté opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.
- 23 Komisia sa tiež domnievala, že nedostatočná kompenzácia čistých dodatočných nákladov SVHZ v období 1992-2002 bola vyššia ako úroveň oznámeného zvýšenia základného imania, takže toto zvýšenie ako také nepredstavovalo štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES, pretože neposkytovalo La Poste výhodu. Komisia teda rozhodla o nepodaní námietok proti tomuto opatreniu.

Konanie a návrhy účastníkov konania

- 24 Návrhom podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 27. novembra 2003 žalobcovia podali túto žalobu.
- 25 Samostatným podaním podaným do kancelárie Súdu prvého stupňa 18. februára 2004 Komisia vzniesla námietku neprípustnosti na základe článku 114 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa.

26 Dňa 14. apríla 2004 predložili žalobcovia k tejto námietke neprípustnosti svoje pripomienky.

27 Uznesením Súdu prvého stupňa z 15. decembra 2004 bolo konanie o námietke neprípustnosti spojené s konaním vo veci samej.

28 Žalobcovia navrhujú, aby Súd prvého stupňa:

— zrušil napadnuté rozhodnutie,

— zaviazal Komisiu na náhradu trov konania.

29 Komisia navrhuje, aby Súd prvého stupňa:

— zamietol žalobu ako neprípustnú,

— subsidiárne, zamietol žalobu ako nedôvodnú,

— zaviazal žalobcov na náhradu trov konania.

Právny stav

O prípustnosti

³⁰ Námiетка neprípustnosti podaná Komisiou sa zakladá na nedostatku aktívnej legitimácie žalobcov a nedostatku ich záujmu na konaní.

O aktívnej legitimácii

— Tvrdenia účastníkov konania

³¹ Komisia tvrdí, že žaloba nie je prípustná, pretože žalobcovia nie sú osobne dotknutí v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES.

32 Komisia v prvom rade vo svojich úvahách predložených pred vyhlásením rozsudku Súdneho dvora z 13. decembra 2005, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum (C-78/03 P, Zb. s. I-10737) uvádza, že judikatúra si na účely prípustnosti podania žaloby konkurentom osoby, vo vzťahu ku ktorej bolo vydané rozhodnutie o nepodaní námietok prijaté v nadväznosti na konanie vo veci predbežného zisťovania podľa článku 88 ods. 3 ES, vyžaduje, aby postavenie dotknutého žalobcu na relevantnom trhu bolo podstatným spôsobom ovplyvnené opatrením pomoci (rozsudky Súdneho dvora z 19. mája 1993, Cook/Komisia, C-198/91, Zb. s. I-2487, body 20 až 26, a z 15. júna 1993, Matra/Komisia, C-225/91, Zb. s. I-3203, bod 19).

33 V druhom rade sa Komisia domnieva, že napadnuté rozhodnutie, aj za predpokladu, že by sa z určitého dôvodu dotýkalo žalobcov, nedotýka sa ich osobne v zmysle článku 230 štvrtého odseku ES a judikatúry vyplývajúcej z rozsudku Súdneho dvora z 15. júla 1963, Plaumann/Komisia (25/62, Zb. s. 197), v tom zmysle, že nie sú napadnutým rozhodnutím dotknutí o nič viac, ako akýkoľvek iný podnik, ktorý sa nachádza vo vzťahu hospodárskej súťaže s osobou, vo vzťahu ku ktorej sa rozhodnutie vydalo, na niektorom z trhov, na ktorých táto osoba pôsobí.

34 Komisia uvádza, že tvrdenie žalobcov, podľa ktorého v ods. 27 a 28 napadnutého rozhodnutia odkazuje na vzťah priamej hospodárskej súťaže existujúcej medzi jedným podnikom skupiny Deutsche Post a La Poste, je irelevantné, keďže táto okolnosť sa uvádza v opisnej časti napadnutého rozhodnutia a nemožno jej priznať žiaden právny účinok. Podľa Komisie sa povolená pomoc nijako netýka oblastí činností uvedených v ods. 27 napadnutého rozhodnutia, ktoré pre La Poste nemajú skoro žiaden význam.

35 Komisia nakoniec na pojednávaní zdôraznila, že podľa nedávnej judikatúry Súdneho dvora (rozsudky Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný

v bode 32 vyššie, a z 29. novembra 2007, Stadtwerke Schwäbisch Hall a i./Komisia, C-176/06 P, neuverejnený v Zbierke) žaloba nie je prípustná, keďže žalobcovia sa na porušenie svojich procesných práv odvolávali len veľmi všeobecným spôsobom a vo svojich návrhoch žiadajú o zrušenie napadnutého rozhodnutia a nie o začatie konanie vo veci formálneho zisťovania. Domnieva sa preto, že žalobcovia na to, aby ich žaloby boli prípustné, mali preukázať, že boli napadnutým rozhodnutím podstatným spôsobom dotknutí.

36 Žalobcovia najskôr uvádzajú, že judikatúra priznáva konkurentom príjemcu opatrenia pomoci právo napadnúť rozhodnutie Komisie o zlučiteľnosti tohto opatrenia so spoločným trhom vydané v nadväznosti na konanie vo veci predbežného zisťovania podľa článku 88 ods. 3 ES (rozsudky Súdneho dvora Cook/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, body 20 až 24; Matra/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, body 15 až 20, a z 2. apríla 1998, Komisia/Sytraval a Brink's France, C-367/95 P, Zb. s. I-1719, bod 45). Táto judikatúra potvrdzuje aktívnu legitimáciu podnikov dotknutých správnym konaním za predpokladu, že Komisia uzavrie konanie v štádiu konania vo veci predbežného zisťovania bez začatia konania vo veci formálneho zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES z dôvodu, že v prípade, že by uvedené podniky nemali aktívnu legitimáciu, nemohli by zabezpečiť dodržanie procesných záruk spojených s konaním vo veci formálneho zisťovania (rozsudky Cook/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 24, Matra/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 17, a Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný, bod 40).

37 Žalobcovia pripomínajú, že už pred prijatím napadnutého rozhodnutia 22. júla 2003 žiadali Komisiu, aby im priznala postavenie dotknutých osôb v zmysle článku 1 písm. h) a článku 20 nariadenia č. 659/1999, a že Komisia ich žiadosť pri prijímaní napadnutého rozhodnutia z 23. júla 2003 nezohľadnila, čím zabránila uplatneniu ich procesných práv.

38 Žalobcovia tiež poukazujú na to, že opatrenia vyhlásené napadnutým rozhodnutím za zlučiteľné so spoločným trhom narúšajú hospodársku súťaž na ich úkor, keďže majú na belgickom trhu postavenie priamych konkurentov La Poste, a to najmä v oblasti expresného doručovania balíkov. Na podporu tohto tvrdenia uvádzajú, že skupina Deutsche Post dosiahla v Belgicku celkový konsolidovaný obrat 124,8 milióna eur v priebehu účtovného obdobia predchádzajúceho prijatiu napadnutého rozhodnutia, že Komisia v napadnutom rozhodnutí výslovne odkazuje na správu o priamej hospodárskej súťaži existujúcej medzi skupinou Deutsche Post a La Poste, že majú 35 až 45 % podiel na belgickom trhu expresného doručovania balíkov a dokumentov [rozhodnutie Komisie z 21. októbra 2002 vyhlasujúce koncentráciu za zlučiteľnú so spoločným trhom (Vec N IV/M.2908 — Deutsche Post/DHL (II), bod 23), kým La Poste má v tejto oblasti len 18 % trhovú podiel, a tiež to, že na liberalizovaných poštových trhoch v Belgicku pôsobí len jedna skupina spomedzi vedúcich štyroch medzinárodných podnikov, konkrétne DHL/DPAG, UPS, TPG/TNT a FedEx (rozhodnutie Deutsche Post/DHL, už citované, bod 26).

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

39 Podľa článku 230 štvrtého odseku ES môže fyzická alebo právnická osoba podať žalobu proti rozhodnutiu určenému inej osobe iba vtedy, keď sa jej toto rozhodnutie priamo a osobne dotýka.

40 Podľa ustálenej judikatúry môžu iné osoby ako tie, ktorým je rozhodnutie určené, tvrdiť, že sa ich rozhodnutie osobne dotýka, iba vtedy, keď sa ich týka na základe ich určitých osobitných vlastností alebo na základe okolnosti, ktorá ich charakterizuje vo vzťahu k akejkoľvek inej osobe a tým ich individualizuje obdobným spôsobom ako osobu, ktorej je rozhodnutie určené (rozsudky Plaumann/Komisia, už citovaný v bode 33 vyššie, 223, a Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 33).

- 41 Keďže ide o rozhodnutie Komisie vo veci štátnej pomoci, je potrebné pripomenúť, že v rámci konania vo veci zisťovania pomoci Komisiou upraveného článkom 88 ES treba rozlišovať medzi predbežnou fázou zisťovania pomoci podľa článku 88 ods. 3 ES, ktorá slúži len na to, aby si Komisia mohla urobiť prvý názor o čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti predmetnej pomoci, a fázou podrobného zisťovania pomoci podľa článku 88 ods. 2 ES. Len v tejto fáze, ktorá má Komisii umožniť získať úplné informácie o všetkých údajoch veci, upravuje Zmluva ES povinnosť Komisie poskytnúť účastníkom možnosť predložiť svoje pripomienky (rozsudky Cook/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 22; Matra/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 16; Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 38, a Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 34).
- 42 Ak Komisia bez začatia zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES konštatovala rozhodnutím založeným na odseku 3 tohto článku, že pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom, osoby, v ktorých prospech je táto procesná záruka stanovená, môžu presadiť jej dodržanie, len keď majú možnosť toto rozhodnutie napadnúť na súde Spoločenstva (rozsudky Cook/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 23; Matra/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 17; Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 40, Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 35). Z týchto dôvodov je žaloba o zrušenie takéhoto rozhodnutia podaná dotknutou osobou v zmysle článku 88 ods. 2 ES prípustná len vtedy, keď chce žalobca jej podaním zachovať svoje procesné práva, ktoré mu vyplývajú z posledného uvedeného ustanovenia (rozsudky Cook/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, body 23 až 26, Matra/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, body 17 až 20, a Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 35).
- 43 Dotknutými osobami v zmysle článku 88 ods. 2 ES, ktoré teda podľa článku 230 štvrtého odseku ES môžu podať žalobu o neplatnosť, sú osoby, podniky alebo združenia, ktorých záujmy môžu byť dotknuté poskytnutím pomoci, t. j. najmä podniky konkurujúce príjmom tejto pomoci a obchodné združenia (rozsudky Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 41, a Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 36).

44 Ak však žalobca spochybňuje dôvodnosť rozhodnutia, ktorým bola posúdená táto pomoc, samotná skutočnosť, že sa môže považovať za dotknutú osobu v zmysle článku 88 ods. 2 ES, nemôže stačiť na uznanie prípustnosti žaloby. Žalobca teda musí dokázať, že má osobitné postavenie v zmysle rozsudku Plaumann, už citovaného v bode 33 vyššie. Je to tak najmä vtedy, ak je žalobcovo postavenie na trhu podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom sporného rozhodnutia (rozsudok Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 37).

45 V prejednávanej veci žalobcovia uvádzajú sedem žalobných dôvodov na podporu svojich žalôb. Prvý žalobný dôvod sa zakladá na porušení práv na obranu, pretože Komisia im poskytla len nedôvernú verziu napadnutého rozhodnutia, v ktorej bola väčšina číselných údajov skrytá v mene rešpektovania zásady obchodného tajomstva. Druhý žalobný dôvod sa zakladá na porušení ustanovení článku 88 ods. 3 ES, pretože Komisia sa rozhodla nezačať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES, hoci mala vážne ťažkosti pri posúdení zlučiteľnosti štátnej pomoci so spoločným trhom. V treťom, štvrtom a piatom žalobnom dôvode žalobcovia tvrdia, že preskúmanie Komisiou opatrení zodpovedajúcich oslobodeniu od dane z príjmu právnických osôb, zmene účelového určenia rezervy a možnosti využitia štátnej záruky na dohodnuté úvery bolo nedostatočné alebo neúplne a namietajú proti neoznačeniu týchto opatrení za štátnu pomoc. Svoj šiesty žalobný dôvod žalobcovia opierajú o spochybenie metódy a obsahu výpočtu rozdielu nadmerných kompenzácií a nedostatočných kompenzácií dodatočných nákladov SVHZ uskutočneného Komisiou. Nakoniec na podporu svojho siedmeho odvolacieho dôvodu žalobcovia tvrdia, že v rozpore so zásadami stanovenými v rozsudku Súdneho dvora z 24. júla 2003, *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, Zb. s. I-7747, ďalej len „rozsudok Altmark“) Komisia neoverila, či sa SVHZ poskytli za najnižšiu možnú cenu pre spoločenstvo.

46 Keďže teda žalobcovia jednak namietajú proti zamietnutiu Komisie začať konanie vo veci formálneho zisťovania a jednak proti dôvodnosti napadnutého rozhodnutia, je potrebné analyzovať po prvé aktívnu legitimáciu žalobcov na napadnutie dôvodnosti

napadnutého rozhodnutia a po druhé aktívnu legitimáciu žalobcov na účely zabezpečenia ich procesných práv, aby sa určilo, že sú tieto ich žaloby prípustné.

47 V prvom rade žalobcovia nepreukázali, že by ich postavenie na trhu mohlo byť podstatne ovplyvnené pomocou, ktorá je predmetom napadnutého rozhodnutia.

48 Takéto podstatné ovplyvnenie totiž nie je dané len samotnou okolnosťou, že predmetné rozhodnutie by mohlo mať určitý vplyv na súťažné vzťahy na relevantnom trhu a že dotknuté podniky sa nachádzali v súťažnom vzťahu s podnikom, ktorý mal z tohto rozhodnutia prospech (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 10. decembra 1969, Eridania a i./Komisia, 10/68 a 18/68, Zb. s. 459, bod 7). Preto nepostačuje, keď sa podnik odvoláva len na svoje postavenie konkurenčného podniku vo vzťahu k podniku, ktorý mal z predmetného opatrenia prospech, ale musí okrem toho preukázať aj rozsah zásahu do svojho postavenia na trhu (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora z 23. mája 2000, Comité d'entreprise de la Société française de production a i./Komisia, C-106/98 P, Zb. s. I-3659, body 40 a 41).

49 Je teda potrebné konštatovať, že žalobcovia nepredložili žiaden dôkaz, ktorý by bol spôsobilý preukázať osobitosť ich konkurenčného postavenia na belgickom poštovom trhu, pretože sa len obmedzili na tvrdenie, že sú súčasťou skupiny niekoľkých podnikov pôsobiacich na dotknutom trhu. Samotná skutočnosť, že boli výslovne označení v napadnutom rozhodnutí, nestačí na preukázanie toho, že žalobcovia boli podstatne ovplyvnení opatreniami v prospech La Poste, ktoré boli napadnutým rozhodnutím schválené, pretože Komisia sa v dotknutých častiach rozhodnutia len obmedzila na to, že uviedla, že belgický poštový trh bol relatívne otvorenejší ako trh iných členských štátov, keďže La Poste mala len 18 % podiel na trhu doručovania expresných balíkov, kým zvyšok bol v rukách medzinárodných poskytovateľov služieb a prevádzková marža La Poste týkajúca sa tradičnej poštovej služby, najmä doručovania listových zásielok, bola podstatne nižšia ako marža holandského poskytovateľa poštových služieb TPG

alebo Deutsche Post World Net (pozri v tomto zmysle uznesenie Súdu prvého stupňa z 27. mája 2004, Deutsche Post a DHL/Komisia, T-358/02, Zb. s. II-1565, body 39 až 41).

50 Nakoniec žalobcovia kladú dôraz na číselné údaje týkajúce sa ich trhového podielu v odvetví doručovania expresných balíkov v Belgicku.

51 Tieto skutočnosti však ako také nie sú spôsobilé preukázať, že ich konkurenčné postavenie bolo v porovnaní s postavením iných konkurentov La Poste, podstatné ovplyvnené napadnutým rozhodnutím.

52 Na druhej strane však žalobcovia ako priamy konkurenti La Poste na trhu doručovania expresných balíkov majú postavenie dotknutých osôb v zmysle článku 88 ods. 2 ES.

53 Po druhé teda treba overiť, či žalobcovia svojimi žalobami zamýšľajú skutočne brániť svoje procesné práva vyplývajúce z článku 88 ods. 2 ES.

54 V tomto ohľade treba pripomenúť, že Súd prvého stupňa musí vykladať žalobné dôvody žalobcu skôr na základe ich obsahu, ako ich kvalifikácie (rozsudok Súdneho dvora z 15. decembra 1961, Fives Lille Cail a i./Vysoký úrad, 19/60, 21/60, 2/61 a 3/61, Zb. s. 588). Môže teda preskúmať ďalšie tvrdenia predložené žalobcom s cieľom overiť, či obsahujú aj uvedenie skutočností na podporu žalobného dôvodu, v ktorom žalobca výslovne uvádza, že existujú pochybnosti, ktoré by odôvodňovali začatie konania podľa

článku 88 ods. 2 ES (rozsudky Súdu prvého stupňa z 13. januára 2004, *Thermenhotel Stoiser Franz a i./Komisia*, T-158/99, Zb. s. II-1, body 141, 148, 155, 161 a 167, a z 20. septembra 2007, *Fachvereinigung Mineralfaserindustrie/Komisia*, T-254/05, neuvverejnený v Zbierke, bod 48). Súdu prvého stupňa však neprináleží, aby vykladal žalobu žalobcu spochybňujúceho výlučne dôvodnosť určitého rozhodnutia o posúdení pomoci tak, že má v skutočnosti za cieľ chrániť procesné práva, ktoré žalobcovi vyplývajú z článku 88 ods. 2 ES, pokiaľ žalobca výslovne neuviedol žalobný dôvod sledujúci tento cieľ. V takomto prípade by totiž výklad žalobného dôvodu viedol k rekvifikácii predmetu žaloby (pozri v tomto zmysle rozsudky *Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum*, už citovaný v bode 32 vyššie, body 44 a 47, a *Stadtwerke Schwäbisch Hall a i./Komisia*, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 25). Súd prvého stupňa sa však v takomto prípade musí prinajmenšom opierať o skutočnosti uvedené žalobcom, ktoré umožňujú dospieť k záveru, že jeho cieľom je v podstate ochrana jeho procesných práv.

55 Žalobcovia vo svojom druhom žalobnom dôvode výslovne tvrdia, že prijatím napadnutého rozhodnutia boli porušené ich procesné práva, ktoré im vyplývajú z článku 88 ods. 2 ES.

56 Zo žaloby navyše vyplýva, že tretí, štvrtý, piaty a siedmy žalobný dôvod obsahujú skutočnosti na podporu druhého žalobného dôvodu, pretože žalobcovia v nich tvrdia, že preskúmanie Komisie bolo v určitých aspektoch nedostatočné a neúplne a že sa malo začať konanie vo veci formálneho zisťovania (body 29, 37, 41 a 42 žaloby). Tiež siedmy žalobný dôvod založený na neexistencii overenia toho, či sa SVHZ poskytli za najmenšiu možnú cenu pre spoločenstvo, je skutočnosťou, ktorá by mohla pomôcť preukázať, že Komisia mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania. V dôsledku toho chcú žalobcovia týmito žalobnými dôvodmi, ktoré majú za cieľ odhaliť, že dotknuté opatrenia nemohli byť primerane preskúmané v rámci konania vo veci predbežného zisťovania, preukázať, že procesné práva, ktoré im vyplývajú z článku 88 ods. 2 ES, boli pri prijímaní napadnutého rozhodnutia porušené.

57 Z predchádzajúceho vyplýva, že žalobcovia sú aktívne legitimovaní.

O záujme na konaní

— Tvrdenia účastníkov konania

58 Komisia tvrdí, že žaloba podaná žalobcami nie je prípustná, pretože žalobcovia nemajú žiaden záujem na vyriešení sporu. Judikatúra totiž vyžaduje, aby žalobca vždy preukázal, že má vlastný záujem na konaní. Otázka existencie tohto záujmu by sa mala posudzovať v závislosti od predmetu žaloby.

59 Komisia sa v prejednávanvej veci domnieva, že v prípade zrušenia napadnutého rozhodnutia sa žalobcovia vystavujú riziku potvrdenia jej rozhodnutia 2002/753/ES, z 19. júna 2002 o opatreniach prijatých Spolkovou republikou Nemecko v prospech Deutsche Post (Ú. v. ES L 247, s. 27), ktoré ich vyhlasuje za nezlučiteľné so spoločným trhom.

60 Žalobcovia poukazujú na to, že predmetom ich žaloby je ochrana ich záujmov ako priamych konkurentov La Poste, ktorá je príjemcom dotknutej pomoci, a že ich žaloba je úplne nezávislá od ostatných sporov, ktoré môžu viesť na Súde prvého stupňa.

— Posúdenie Súdom prvého stupňa

- 61 Čo sa týka rozhodnutí Komisie v oblasti štátnej pomoci, treba pripomenúť, že až v rámci fázy podrobného zisťovania podľa článku 88 ods. 2 ES, ktorá má Komisii umožniť získať úplné informácie o všetkých údajoch týkajúcich sa veci, upravuje Zmluva ES povinnosť Komisie poskytnúť účastníkom možnosť predložiť svoje pripomienky (rozsudky Cook/Komisía, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 22; Matra/Komisía, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 16; Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 36 vyššie, bod 38, a Komisia/Aktionsgemeinschaft Recht und Eigentum, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 34).
- 62 Ako dotknuté osoby v zmysle článku 88 ods. 2 ES majú žalobcovia záujem na zrušení napadnutého rozhodnutia prijatého v rámci konania vo veci predbežného zisťovania, pokiaľ by takéto zrušenie na základe ustanovení článku 88 ES ukladalo Komisii povinnosť začať konanie vo veci formálneho zisťovania a umožnilo by im predložiť ich pripomienky a týmto spôsobom vplývať na nové rozhodnutie Komisie.
- 63 Na druhej strane, na účely určenia, či žalobcovia majú záujem na konaní, Súdu prvého stupňa neprislúcha, aby porovnával žalobné dôvody predložené žalobcami v rámci tejto žaloby s tvrdeniami predloženými žalobcami na obranu v odlišnom spore.
- 64 Z predchádzajúceho vyplýva, že žalobcovia majú záujem na konaní.

65 Žaloba je teda prípustná a námietka neprípustnosti predložená Komisiou sa preto musí zamietnuť.

O predmete súdneho preskúmania Súdom prvého stupňa a prípustnosti žalobných dôvodov

O predmete súdneho preskúmania Súdom prvého stupňa

66 Čo sa týka predmetu preskúmania, ktoré musí Súd prvého stupňa uskutočniť, treba upresniť, že žalobca, ktorý sa snaží o ochranu procesných práv, ktoré mu vyplývajú z článku 88 ods. 2 ES, môže uviesť akýkoľvek z dôvodov vymenovaných v článku 230 druhom odseku ES, pokiaľ smerujú k zrušeniu napadnutého rozhodnutia a v konečnom dôsledku k tomu, aby Komisia začala konanie podľa článku 88 ods. 2 ES (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 16. marca 2004, *Danske Busvognmænd/Komisia*, T-157/01, Zb. s. II-917, bod 41). Na druhej strane však Súdu prvého stupňa v tomto štádiu konania o preskúmaní pomoci Komisiou neprináleží, aby rozhodoval o existencii pomoci alebo jej zlučiteľnosti so spoločným trhom (návrhy, ktoré predniesol generálny advokát Mengozzi vo veci *British Aggregates/Komisia*, C-487/06 P, Zb. s. I-10515, bod 71).

67 Preto sa ako neprípustné musia zamietnuť tie žalobné dôvody uvedené v žalobe, ktorých cieľom je, aby Súd prvého stupňa rozhodol o existencii pomoci či o jej zlučiteľnosti so spoločným trhom. V prejednávanej veci ide jednak o šiesty žalobný dôvod založený na údajne nesprávnej metóde použitej Komisiou na výpočet rozdielu medzi nadmernými kompenzáciami a nedostatočnými kompenzáciami dodatočných

nákladov SVHZ a jednak o tretí, štvrtý a piaty žalobný dôvod v časti, v ktorej je ich cieľom preukázať, že Komisia sa dopustila nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že skúmané opatrenia nie sú štátnou pomocou.

68 Rovnako sa za neprípustný musí vyhlásiť tiež prvý žalobný dôvod založený na porušení práv na obranu, pretože žalobcovia nepreukázali, ba ani len netvrdili, že číselné údaje skryté v nedôvernom vyhotovení napadnutého rozhodnutia boli pre nich nevyhnutné na účely dosiahnutia toho, aby Komisia začala konanie podľa článku 88 ods. 2 ES. Zo žaloby totiž vyplýva, že zamýšľali tieto údaje použiť výlučne na overenie, či sa Komisia nedopustila nesprávneho posúdenia, keď sa domnievala, že skúmané opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc.

69 Naopak druhý žalobný dôvod, založený na porušení ustanovení článku 88 ods. 3 ES a tretí, štvrtý, piaty a siedmy žalobný dôvod v časti, v ktorej sa snažia preukázať, že zisťovanie uskutočnené Komisiou vo fáze predbežného zisťovania bolo nedostatočné a neúplné, môže Súd prvého stupňa preskúmať.

O prípustnosti žalobného dôvodu založeného na nedostatočnosti preskúmania uskutočneného Komisiou vzhľadom na kritéria stanovené rozsudkom Altmark

70 Keďže Komisia tvrdí, že ide o nový žalobný dôvod, treba prípustnosť tohto siedmeho žalobného dôvodu, ktorý sa snaží preukázať nedostatočnosť zisťovania uskutočneného Komisiou, skúmať vzhľadom na kritériá stanovené rozsudkom Altmark, už citovaný v bode 45 vyššie.

71 V tomto ohľade treba pripomenúť, že podľa článku 48 ods. 2 rokovacieho poriadku „uvádzanie nových dôvodov je prípustné počas konania len vtedy, ak sú tieto dôvody založené na nových právnych a skutkových okolnostiach, ktoré vyšli najavo v priebehu konania“. Naopak žalobný dôvod, ktorý priamo alebo nepriamo dopĺňa žalobný dôvod už predtým uvedený v žalobe a je s ním úzko spojený, musí byť vyhlásený za prípustný (rozsudok Súdu prvého stupňa z 9. marca 1999, Hubert/Komisia, T-212/97, Zb. VS s. I-A-41 a II-185, bod 87, a uznesenie Súdu prvého stupňa z 25. júla 2000, RJB Mining/Komisia, T-110/98, Zb. s. II-2971, bod 24).

72 V prejednávanej veci žalobcovia vo svojej replike v časti nazvanej „Porušenie kritérií stanovených rozsudkom [Altmark]“ tvrdia, že Komisia prijala nepresný výklad pojmu štátna pomoc a uvádzajú argumentáciu s cieľom preukázať, že Komisia opomenula v napadnutom rozhodnutí preskúmať, či náklady SVHZ kompenzované Belgickom boli ekvivalentné alebo nižšie ako náklady, ktoré by mala priemerný dobre spravovaný podnik, ako to stanovuje rozsudok Altmark, už citovaný v bode 45 vyššie. Snažia sa tým preukázať, že zisťovanie uskutočnené Komisiou v rámci konania podľa článku 88 ods. 3 ES jej neumožnilo prekonať v rámci svojho predbežného zisťovania ťažkosti spojené s posúdením primeranosti výšky kompenzácie poskytnutej La Poste Belgickom.

73 Treba konštatovať, že tento žalobný dôvod je úzko spojený s druhým žalobným dôvodom založeným na porušení ustanovení článku 88 ods. 3 ES a na nevyhnutnosti začatia konania vo veci formálneho zisťovania pomoci podľa článku 88 ods. 2 ES. Žalobcovia sa totiž tvrdením, že Komisia nedisponovala dostatočnými informáciami, ktoré by jej umožnili určiť, či sa služby vo verejnom záujme poskytli za primeranú cenu, snažia preukázať, že Komisia mala začať konanie vo veci formálneho zisťovania. Za týchto podmienok sa tento žalobný dôvod, ktorý je implicitne časťou druhého žalobného dôvodu, musí považovať za prípustný.

O veci samej

Tvrdenia účastníkov konania

— O druhom žalobnom dôvode, založenom na nevyhnutnosti začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES

74 Žalobcovia sa domnievajú, že Komisia porušila ustanovenia článku 88 ods. 3 ES, keď rozhodla, že nezačne konanie podľa článku 88 ods. 2 ES. Z judikatúry vyplýva, že začatie konania vo veci formálneho zisťovania je nevyhnutné vtedy, ak má Komisia vážne ťažkosti pri svojom posúdení zlučiteľnosti štátnej pomoci so spoločným trhom a nie je schopná prekonať všetky ťažkosti, ktoré vznikli pri tomto posúdení v rámci predbežného zisťovania (rozsudok Súdneho dvora z 3. mája 2001, Portugalsko/Komisia, C-204/97, Zb. s. I-3175, body 33 až 35). V prejednávanej veci neprimeraná dĺžka konania vo veci predbežného zisťovania, rozsah otázok, ktoré sa mali v jej rámci riešiť, ako aj obsah dokumentov týkajúcich sa tohto konania predložených Komisiou na žiadosť Súdu prvého stupňa preukazuje, že sa malo začať konanie vo veci formálneho zisťovania.

75 Žalobcovia sa tiež odvolávajú na bod 35 rozsudku Portugalsko/Komisia, už citovaného v bode 74 vyššie, podľa ktorého je Komisia povinná preskúmať všetky skutkové a právne okolnosti, s ktorými ju oboznámili tretie osoby, a najmä podniky, ktorých záujmy sú dotknuté poskytnutím pomoci.

76 Žalobcovia nakoniec zdôrazňujú, že žiadosti o informácie zaslané Komisiou v priebehu konania vo veci predbežného zisťovania môžu slúžiť len na doplnenie oznámenia a že

kompletné informácie možno zhromaždiť len v rámci konania vo veci formálneho zisťovania. V prejednáwanej veci bol osobitne veľký jednak objem predložených dokumentov, ako aj záber vyšetrovania Komisie.

- 77 Komisia sa domnieva, že žalobcom prináleží, aby preukázali, že mala vážne ťažkosti pri posúdení zlučiteľnosti oznámeného opatrenia so spoločným trhom. Komisia sa tiež domnieva, že dĺžka konania vo veci predbežného zisťovania nebola neprimeraná a že ju možno vysvetliť množstvom informácií, ktoré musela zozbierať, pričom každý raz poskytla belgickej vláde lehotu na ich predloženie.

— O treťom žalobnom dôvode v rozsahu, v ktorom sa zakladá na neúplnosti zisťovania uskutočneného Komisiou v súvislosti s oslobodením od dane z príjmu právnických osôb

- 78 Žalobcovia konštatujú, že Komisia odmietla kvalifikovať toto opatrenie ako štátnu pomoc len z toho dôvodu, že La Poste vykázala za obdobie rokov roku 1992 až 2002 čistú stratu. Domnievajú sa totiž, že preskúmanie opatrenia, ktoré by potenciálne mohlo predstavovať štátnu pomoc sa musí uskutočniť posúdením jeho budúcich účinkov (rozsudok Súdneho dvora zo 7. júna 1988, Grécko/Komisia, 57/86, Zb. s. 2855, bod 10).

- 79 Komisia pripomína, že cieľom napadnutého rozhodnutia nebolo preskúmať oslobodenie od dane z príjmov právnických osôb vzhľadom na predpisy týkajúce sa štátnej pomoci, ale len preukázať, či toto oslobodenie poskytlo La Poste výhodu, ktorá sa musí zohľadniť pri výpočte kompenzácie medzi čistými dodatočnými nákladmi a celkovými verejnými výdavkami.

— O štvrtom žalobnom dôvode v rozsahu, v ktorom sa zakladá na neúplnosti zisťovania uskutočneného Komisiou v súvislosti so zmenou účelového určenia rezervy na dôchodky

80 Žalobcovia tvrdia, že prevod nehnuteľností Belgickom predstavuje značnú hospodársku výhodu, aj ak sú tieto nehnuteľnosti nescudziteľné a že tento bod nebol predmetom dostatočného zisťovania Komisiou. Domnievajú sa, že La Poste týmto spôsobom nadobudla nehnuteľnosti bezodplatne, čo ju zbavuje značných nákladov na kúpu či nájom nehnuteľností.

81 Komisia sa domnieva, že La Poste sa nikdy neposkytla skutočná dotácia určená na pomoc pri financovaní dôchodkov jej zamestnancov, mala len prospech z jednoduchej účtovnej operácie — rezervy, ktorej protihodnotou bol prevod nescudziteľných nehnuteľností štátom. Zrušenie rezervy na dôchodky podľa Komisie neposkytlo La Poste žiadnu výhodu. Naopak zrušenie povinnosti znášať bremeno dôchodkov jej zamestnancov od roku 1997 predstavovalo výhodu, ktorá však bola kompenzovaná povinnosťou La Poste platiť zamestnávateľské príspevky do sociálneho zabezpečenia.

— O piatom žalobnom dôvode v rozsahu, v ktorom sa zakladá na nekompletnosti zisťovania uskutočneného Komisiou v súvislosti s možnosťou využitia štátnej záruky na dohodnuté úvery

82 Žalobcovia sa domnievajú, že samotná existencia možnosti La Poste využiť štátnu záruku na svoje úvery, jej poskytuje také podmienky financovania, ku ktorým ostatné podniky nemajú prístup a že Komisia sa navyše držala podobnej úvahy vo veciach týkajúcich sa záruk ponúknutých Spolkovou republikou Nemecko svojim verejno-právnym bankám a Francúzskom vo vzťahu ku záväzkom Électricité de France. Žalobcovia sa domnievajú, že Komisia v napadnutom rozhodnutí neuvádza, v čom

mechanizmus, ktorého výhodu požíva La Poste, nemá automatickú povahu. Nakoniec sa domnievajú, že Komisia mala porovnať výšku ročného poplatku, ktorý je La Poste povinná platiť štátu, so sumou, ktorú by musela platiť v bežných trhových podmienkach.

- 83 Podľa Komisie táto možnosť využiť štátnu záruku nepredstavuje štátnu pomoc, pretože La Poste túto záruku nemusí využiť. Navyše ďalej tvrdí, že samotnú možnosť využitia záruky nemožno v rámci jej posúdenia zlučiteľnosti takehoto opatrenia so spoločným trhom zamieňať so skutočnou zárukou.

— O siedmom žalobnom dôvode v rozsahu, v ktorom sa zakladá na nedostatočnosti zisťovania uskutočneného Komisiou vzhľadom na kritériá stanovené rozsudkom Altmark

- 84 Žalobcovia vo svojej replike tvrdia, že Komisia nesprávne vykladala rozsudok Altmark, už citovaný v bode 45 vyššie, v ktorom Súdny dvor spresnil, že kompenzácia nákladov SVHZ je len jedným z kritérií, ktoré musia byť splnené na to, aby finančná výhoda nepredstavovala štátnu pomoc v zmysle článku 87 ES. Tvrdia, že Komisia mala najmä overiť, či sa služby všeobecného záujmu poskytli za čo najnižšiu cenu pre spoločenstvo (rozsudok Altmark, už citovaný v bode 45 vyššie, bod 95), čo zdá sa nebol prípad prejednávanej veci.

- 85 Komisia sa obmedzuje na zdôraznenie, že tento žalobný dôvod žalobcovia neuviedli vo svojej žalobe a je preto neprípustný.

Posúdenie Súdom prvého stupňa

— Všeobecné pravidlá týkajúce sa konania podľa článku 88 ES

⁸⁶ Najskôr treba pripomenúť všeobecné pravidlá týkajúce sa systému kontroly štátnej pomoci zavedené Zmluvou, ktoré boli potvrdené judikatúrou (rozsudok Komisia/Sytraval a Brink's France, už citovaný v bode 36 vyššie, body 33 až 39; rozsudky Súdu prvého stupňa z 15. septembra 1998, Gestevisión Telecinco/Komisia, T-95/96, Zb. s. II-3407, body 49 až 53; BP Chemicals/Komisia, T-11/95, Zb. s. II-3235, body 164 až 166, a z 15. marca 2001, Prayon-Rupel/Komisia, T-73/98, Zb. s. II-867, body 39 až 49).

⁸⁷ V rámci ustanovení článku 88 ods. 3 ES Komisia uskutoční predbežné zisťovanie štátnej pomoci, ktorého cieľom je umožniť jej, aby vyjadrila svoje prvé stanovisko k čiastočnej alebo úplnej zlučiteľnosti dotknutej pomoci so spoločným trhom. Konanie vo veci formálneho zisťovania upravené článkom 88 ods. 2 ES má za cieľ chrániť práva tretích potenciálne dotknutých osôb (pozri body 42 a 43 vyššie) a musí navyše Komisii umožniť dostatočne sa oboznámiť so všetkými údajmi týkajúcimi sa danej veci predtým, ako prijme rozhodnutie, a to najmä prijatím pripomienok od tretích dotknutých osôb a členských štátov (rozsudok Súdneho dvora z 20. marca 1984, Nemecko/Komisia, 84/82, Zb. s. 1451, bod 13). Napriek tomu, že Komisia je viazaná rozhodnúť o začatí tohto konania, disponuje určitou mierou voľnej úvahy pri vyhľadávaní a prieskume okolností daného prípadu s cieľom určiť, či tieto okolnosti predstavujú vážne ťažkosti. Komisia môže v súlade s účelom článku 88 ods. 3 ES a povinnosťou riadnej správy vecí verejných, ktorými je viazaná, viesť rokovania s členským štátom, ktorý oznámil pomoc, alebo s tretími osobami, s cieľom prekonať počas predbežného konania prípadné ťažkosti, s ktorými sa stretla (rozsudok Prayon-Rupel/Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, bod 45).

88 V zmysle ustálenej judikatúry konanie podľa článku 88 ods. 2 ES je nevyhnutné, akonáhle má Komisia vážne ťažkosti pri posudzovaní, či pomoc je zlučiteľná so spoločným trhom (rozsudky Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 87 vyššie, bod 13; Cook/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 29, a Matra/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 33; pozri tiež rozsudok Súdu prvého stupňa z 18. septembra 1995, SIDE/Komisia, T-49/93, Zb. s. II-2501, bod 58).

89 Zhodnotenie toho, či si ťažkosti, s ktorými sa stretla pri skúmaní zlučiteľnosti pomoci, vyžadujú začatie tohto konania, prináleží Komisii (rozsudok Cook/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 30). Toto posúdenie musí spĺňať tri požiadavky.

90 Po prvé článok 88 ES ohraničuje právomoc Komisie vyjadriť sa k zlučiteľnosti pomoci so spoločným trhom na konci konania vo veci predbežného zisťovania iba vo vzťahu k opatreniam, ktoré nepredstavujú vážne ťažkosti. Toto kritérium je výlučnej povahy. Komisia preto nemôže odmietnuť začať konanie vo veci formálneho zisťovania dovolávajúc sa iných okolností, akými sú záujem tretích osôb, hospodárnosť konania alebo akýkoľvek iný administratívny alebo politický dôvod (rozsudok Prayon-Rupel/Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, bod 44).

91 Po druhé, pokiaľ sa Komisia stretne s vážnymi ťažkosťami, je povinná začať konanie vo veci formálneho zisťovania, pričom v tomto ohľade nedisponuje diskrečnou právomocou.

- 92 Po tretie pojem vážne ťažkosti je objektívnej povahy. Existencia takýchto ťažkostí musí byť skúmaná tak vo vzťahu k okolnostiam prijatia napadnutého aktu, ako aj vo vzťahu k jeho obsahu, a to objektívnym spôsobom, dajúc do vzťahu odôvodnenia rozhodnutia s informáciami, ktorými Komisia disponovala v čase, keď sa vyjadrovala k zlučiteľnosti sporných pomoci so spoločným trhom (rozsudok SIDE/Komisia, už citovaný v bode 88 vyššie, bod 60). Z toho vyplýva, že kontrola zákonnosti vykonaná Súdom prvého stupňa, týkajúca sa existencie vážnych ťažkostí svojou povahou prekračuje rámec hľadania zjavne nesprávneho posúdenia (pozri v tomto zmysle rozsudky Cook/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, body 31 až 38, a Matra/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, body 34 až 39; rozsudky SIDE/Komisia, už citovaný v bode 88 vyššie, body 60 až 75; BP Chemicals/Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, body 164 až 200, a Prayon-Rupel/Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, bod 47).
- 93 Žalobcovia znášajú dôkazné bremeno existencie vážnych ťažkostí, pričom takýto dôkaz možno predložiť na základe súboru do seba zapadajúcich indícií týkajúcich sa jednak okolností a dĺžky konania vo veci predbežného zisťovania, a jednak obsahu napadnutého rozhodnutia.
- 94 Podľa judikatúry uplynutie doby značne presahujúcej lehotu, ktorá sa bežne uplatní na prvé preskúmanie v rámci ustanovení článku 88 ods. 3 ES, môže spolu s ostatnými skutočnosťami viesť k uznaniu toho, že Komisia sa pri posúdení stretla s vážnymi ťažkosťami vyžadujúcimi začatie konania podľa článku 88 ods. 2 ES (rozsudok Nemecko/Komisia, už citovaný v bode 87 vyššie, body 15 a 17; rozsudky Súdu prvého stupňa z 10. mája 2000, SIC/Komisia, T-46/97, Zb. s. II-2125, bod 102, a Prayon-Rupel/Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, bod 93).
- 95 Z judikatúry tiež vyplýva, že nedostatočnosť alebo neúplnosť zisťovania uskutočneného Komisiou v rámci konania vo veci predbežného zisťovania je indíciou existencie vážnych ťažkostí (pozri v tomto zmysle rozsudky Cook/Komisia, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 37, a Portugalsko/Komisia, už citovaný v bode 74 vyššie, body 46 až 49; rozsudky SIDE/Komisia, už citovaný v bode 88 vyššie, body 61, 67 a 68, a Prayon-Rupel/Komisia, už citovaný v bode 86 vyššie, bod 108).

— O indiciách vážnych ťažkostí vyplývajúcich z dĺžky a okolností konania vo veci predbežného zisťovania

96 Súdu prvého stupňa najskôr prináleží, aby preskúmal, či dĺžka a okolnosti konania vo veci predbežného zisťovania predstavujú indicie existencie vážnych ťažkostí, a to tak, že overí, či konania uskutočnené Komisiou zjavne presiahlo to, čo bežne spadá do predbežného zisťovania vykonaného v rámci ustanovení článku 88 ods. 3 ES.

97 Po prvé, čo sa týka dĺžky času, ktorý uplynul medzi oznámením plánu pomoci a prijatím rozhodnutia Komisiou v nadväznosti na konanie vo veci predbežného zisťovania, treba pripomenúť, že ustanovenia článku 4 ods. 5 nariadenia č. 659/1999 stanovujú pre toto konanie lehotu dvoch mesiacov, ktorá môže byť predĺžená na základe vzájomnej dohody alebo v prípade, že Komisia potrebuje doplňujúce informácie.

98 V prejednávanej veci bola pomoc oznámená Belgickom Komisii 5. decembra 2002 a napadnuté rozhodnutie bolo prijaté 23. júla 2003, teda o niečo viac ako o sedem mesiacov neskôr. V tomto období sa uskutočnili tri stretnutia medzi Komisiou a belgickými orgánmi, a to 12. decembra 2002, 6. februára a 3. apríla 2003 a Komisia zaslala Belgickému kráľovstvu tri žiadosti o doplňujúce informácie, a to 23. decembra 2002, 3. marca a 5. mája 2003. Táto dĺžka konania v trvaní siedmich mesiacov zjavne prekročila lehotu, ktorú je Komisia v zásade povinná dodržiavať, čo sa týka ukončenia predbežného zisťovania.

99 Po druhé, čo sa týka okolností, za akých sa uskutočnilo konanie, treba upresniť, že v súlade s účelom článku 88 ods. 3 ES a povinnosťou riadnej správy vecí verejných, ktorá jej prislúcha, sa môže Komisia v rámci konania vo veci predbežného zisťovania dostať do situácie, že musí požiadať oznamujúci štát o doplňujúce informácie (pozri v tomto

zmysle rozsudok Matra/Komisija, už citovaný v bode 32 vyššie, bod 38). Ak aj takéto kontakty nie sú dôkazom existencie vážnych ťažkostí môžu spolu s dĺžkou predbežného zisťovania byť ich indíciou.

- 100 V rámci opatrení na zabezpečenie priebehu konania Súd prvého stupňa žiadal Komisiu o predloženie žiadostí o informácie zaslaných belgickým orgánom 23. decembra 2002, 3. marca a 5. mája 2003, odpovedí poskytnutých Belgickom 28. januára, 3. apríla a 13. júna 2003, ako aj zápisníc zo stretnutí s belgickými orgánmi z 12. decembra 2002, 6. februára a 3. apríla 2003.
- 101 Viacero skutočností obsiahnutých v dokumentoch predložených Komisiou si zaslúži, aby boli zdôraznené. Najskôr z týchto dokumentov vyplýva, že záber vyšetrovania Komisie v rámci konania vo veci predbežného zisťovania bol veľmi široký. Stretnutia, ako aj výmena informácií medzi Komisiou a belgickými orgánmi, sa totiž týkali nie len oznámených opatrení, ale aj zvýšení základného imania, ktoré sa udiali v roku 1997 a neboli oznámené Komisii, možnosti existencie krízových dotácií medzi činnosťami vo verejnom záujme a konkurenčnými činnosťami a osobitného daňového režimu La Poste, hoci niektoré z týchto skutočností sa nenachádzajú v napadnutom rozhodnutí.
- 102 Tieto dokumenty navyše potvrdzujú, že Komisia viac krát v rámci konania vo veci predbežného zisťovania zdôraznila zložitosť prípadu, najmä v zápisnici zo stretnutia z 12. decembra 2002, ktoré spresňuje, že „Komisia uviedla, že vzhľadom na zložitosť situácie La Poste, najmä tej minulej, a potreby právnej istoty, aj pre ňu samotnú, najmä v rámci perspektívy prípadnej privatizácie, vzniká potreba začatia konania“, pričom rovnako to bolo aj na stretnutí zo 6. februára 2003.

103 Z týchto dokumentov tiež vyplýva, že Komisia počas viacerých mesiacov váhala nad výberom právneho základu pre prijatie svojho rozhodnutia. Od prvého stretnutia uskutočneného 12. decembra 2002 Komisia totiž tvrdila, „že dohoda o pomoci môže mať z jej strany rôznu formu, či už pôjde o rozhodnutie, že dotknuté opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc, že sú pomocou určenou na podporu služby vo verejnom záujme, alebo pomocou na reštrukturalizáciu“. Na druhom stretnutí uskutočnenom 6. februára 2003 a po písomnej výmene informácií si Komisia ďalej kládla otázku možnosti založenia svojho prístupu na prístupe súkromného investora v trhovom hospodárstve, teda na článku 87 ES alebo na článku 86 ods. 2 ES. Ako vyplýva zo zápisnice zo stretnutia uskutočneného 12. decembra 2002, belgické orgány uviedli, že uprednostňujú prvé riešenie, pričom chceli podporiť myšlienku rentabilnej investície, kým Komisia mala, zdá sa, pochybnosti o správaní sa La Poste pri rozvoji svojich konkurenčných činností, ako to uvádza zápisnica zo stretnutia zo 6. februára 2003, ako aj mnohé opakované otázky z informácií Komisie týkajúcich sa hypotéz vývoja činností La Poste.

104 Zápisnica zo stretnutia uskutočneného 6. februára 2003 umožňuje okrem iného konštatovať, že belgické orgány trvali na nevyhnutnosti získať rozhodnutie Komisie v krátkej dobe z dôvodu uplynutia volebného obdobia, ku ktorému malo dôjsť 18. mája 2003, čo by mohlo ohroziť predpokladané zvýšenie základného imania.

105 Nakoniec sa Komisia, zdá sa, chcela vyhnúť zaslaniu tretej žiadosti o informácie, pretože zo zápisnice zo 6. februára 2003 vyplýva, že jej zástupca „sa v najväčšej možnej miere a napriek zložitosti prípadu pokúsi, aby bol druhý zoznam otázok čo najkompletnejší, aby sa vyšlo tretej žiadosti o informácie“. Komisiu sa to však nepodarilo, pretože belgickým orgánom 5. mája 2003 zaslala tretiu a poslednú žiadosť o informácie, ktorá sa týkala nezanedbateľného počtu bodov, ako napríklad hypotéz vývoja činností La Poste, jej finančných vyhládok, podrobnosti o zaradení finančných služieb vo verejnom záujme medzi služby vo verejnom záujme, podielu investícií priradených na činnosti poskytovania všeobecnej služby, rizika spojeného s koncentráciou 85 % výsledkov dcérskych spoločností na dve činnosti a zohľadnenia zrušenia rezervy na predčasné odchody do dôchodku.

106 Zo všetkých týchto skutočností vyplýva, že je potrebné uznať, že konanie vedené Komisiou v prejednávanej veci znateľne prekročilo to, čo bežne spadá do prvého zisťovania uskutočneného v rámci ustanovení článku 88 ods. 3 ES a že táto okolnosť je indíciou svedčiacou o existencii vážnych ťažkostí.

107 Je teda potrebné skúmať, či skutočnosti týkajúce sa obsahu napadnutého rozhodnutia môžu tiež byť indíciami svedčiacimi o tom, že Komisia sa pri skúmaní dotknutých opatrení stretla s vážnymi ťažkosťami.

— O nedostatočnosti preskúmania zmeny účelového určenia rezervy na dôchodky v napadnutom rozhodnutí

108 Treba pripomenúť, že La Poste vytvorila v roku 1992 pri svojej transformácii na samostatný podnik rezervu vo výške 100 miliónov eur na účely krytia časti dôchodkových dávok týkajúcich sa práv nadobudnutých zamestnancami v rokoch 1972 až 1992. Ako protihodnotu na ňu Belgicko previedlo nehnuteľnosti nevyhnutné pre výkon služieb vo verejnom záujme, ktoré sú nescudziteľné. V roku 1997 pri zjednotení dôchodkového systému zamestnancov pošty v služobnom pomere so všeobecným dôchodkovým systémom bola táto rezerva, z ktorej sa od jej vytvorenia nikdy nečerpalo, premenená na valorizačnú rezervu.

109 Z napadnutého rozhodnutia a z dokumentov predložených Komisiou na žiadosť Súdu prvého stupňa však vyplýva, že Komisia neobdržala informácie, ktoré by jej umožnili rozhodnúť o kvalifikácii prevodu nehnuteľností Belgickom na La Poste vzhľadom na článok 87 ES, hoci takéto opatrenia jej mohli poskytnúť určitú výhodu. Komisia totiž

prijala napadnuté rozhodnutie bez toho, aby disponovala dôkazmi, ktoré by jej najmä mohli umožniť ohodnotiť výhodu poskytnutú bezodplatným prevodom nehnuteľností. Komisia však ešte predtým, ako rozhodla o kvalifikácii štátnej pomoci, mala podrobne zistiť účinky tohto opatrenia.

- 110 Skutočnosť, že Komisia nebola v rámci konania vo veci predbežného zisťovania spôsobilá dostatočne preskúmať prevod nehnuteľností Belgickom v prospech La Poste, je ďalšou indíciou existencie vážnych ťažkostí.

— O neúplnosti zisťovania nákladov na poskytnutie SVHZ v napadnutom rozhodnutí

- 111 Na úvod treba pripomenúť, že tvrdenie žalobcov, že Komisia nedostatočne preskúmala úroveň nákladov na poskytnutie SVHZ, sa zakladá na podmienkach uvedených Súdny dvorom v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 45 vyššie, ku ktorého vyhláseniu došlo až po prijatí napadnutého rozhodnutia a ktorého obsah nemohla Komisia v čase prijímania rozhodnutia poznať.

- 112 Je však nutné konštatovať, že Súdny dvor pôsobnosť zistení uskutočnených v rozsudku Altmark, už citovanom v bode 45 vyššie, časovo neobmedzil. V prípade neexistencie takého časového obmedzenia sa tieto zistenia vyplývajúce z výkladu článku 87 ods. 1 ES plne uplatňujú na skutkový a právny stav v prejednávanej veci, tak ako ho Komisia zistila v čase, keď prijala napadnuté rozhodnutie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa z 12. februára 2008, BUPA a i./Komisia, T-289/03, Zb. s. II-741, bod 158).

- 113 V tomto ohľade treba pripomenúť, že výklad ustanovenia práva Spoločenstva, ktorý podáva Súdny dvor, sa obmedzuje na objasnenie a spresnenie jeho významu a dosahu, ako ho treba chápať a uplatňovať, a to od nadobudnutia účinnosti tohto ustanovenia. Z toho vyplýva, že takto vykladané ustanovenie sa môže a musí uplatňovať na právne vzťahy, ktoré vznikli alebo boli založené pred vyhlásením predmetného rozsudku, a len výnimočne môže Súdny dvor pri uplatňovaní všeobecnej zásady právnej istoty obsiahnutej v právnom poriadku Spoločenstva byť vedený k tomu, aby obmedzil možnosť všetkých oprávnených osôb odvolávať sa na vykladané ustanovenie s cieľom spochybniť právne vzťahy, ktoré vznikli v dobrej viere. Takéto obmedzenie možno pripustiť len v samotnom rozsudku, v ktorom sa rozhoduje o požadovanom výklade (pozri v tomto zmysle a analogicky rozsudky Súdneho dvora z 15. marca 2005, Bidar, C-209/03, Zb. s. I-2119, body 66 a 67, a zo 6. marca 2007, Meilicke a i., C-292/04, Zb. s. I-1835, body 34 až 36 a tam citovanú judikatúru). Súd prvého stupňa sa domnieva, že zistenia vyplývajúce z judikatúry, ktorá sa týka najmä povinnosti uplatnenia práva Spoločenstva vnútroštátnym súdom, sa uplatňujú *mutatis mutandis* na inštitúcie Spoločenstva, keď ako také vykonávajú ustanovenia práva Spoločenstva, ktoré sú predmetom neskoršieho výkladu Súdneho dvora (rozsudok BUPA a i./Komisia, už citovaný v bode 112 vyššie, bod 159).
- 114 V prejednávanej veci treba teda skúmať, či Komisia vykonala zisťovanie, ktoré by jej umožnilo určiť, či bola úroveň kompenzácie poskytnutej La Poste určená na základe analýzy nákladov, aké by priemerný, dobre spravovaný podnik, ktorý je primerane vybavený nevyhnutnými prostriedkami, potreboval na to, aby bol schopný vyhovieť požiadavkám verejnej služby, ktoré by boli na tento podnik kladené pri výkone daných povinností, pričom treba vziať do úvahy dosiahnuté príjmy a primeraný zisk z plnenia týchto povinností (pozri v tomto zmysle rozsudok Altmark, už citovaný v bode 45 vyššie, bod 93).
- 115 Z napadnutého rozhodnutia, ako aj zo vzájomnej korešpondencie a zápisníc zo stretnutí Komisie s belgickými orgánmi vyplýva, že Komisia nikdy neoverila, že La Poste poskytla služby všeobecného záujmu za cenu, akú by znášal priemerný dobre spravovaný podnik v súlade so zásadou stanovenou rozsudkom Altmark, už citovaným v bode 45 vyššie. Komisia sa obmedzila na to, že vychádzala z negatívneho rozdielu

medzi všetkými zložkami nadmerných kompenzácií a nedostatočných kompenzácií dodatočných nákladov SVHZ, aby dospela k záveru, že skúmané opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc v zmysle článku 87 ods. 1 ES.

- 116 Na základe týchto skutočností je preto potrebné dospieť k záveru, že Komisia neporovnala náklady služby všeobecného záujmu poskytnutej La Poste s nákladmi, ktoré by znášal priemerný podnik, čo by jej prípadne mohlo umožniť dospieť k záveru, že skúmané opatrenia nepredstavujú štátnu pomoc.
- 117 Skutočnosť, že Komisia nebola spôsobilá v rámci konania vo veci predbežného zisťovania uskutočniť úplné zisťovanie, čo sa týka posúdenia primeranosti úrovne kompenzácie poskytnutej Belgickom La Poste, je novou indíciou existencie vážnych ťažkostí.
- 118 Z preskúmania druhého žalobného dôvodu, ako aj štvrtého a siedmeho žalobného dôvodu v časti, v ktorej sa snažia preukázať, že zisťovanie Komisie vo fáze predbežného zisťovania bolo nedostatočné a neúplné, vyplýva, že existuje súbor objektívnych a do seba zapadajúcich indícií, založených na neprimeranej dĺžke konania vo veci predbežného preskúmania, na dokumentoch, ktoré zdôrazňujú rozsah a zložitosť zisťovania, ktoré treba uskutočniť, a na obsahu čiastočne neúplného a nedostatočného napadnutého rozhodnutia, ktoré potvrdzujú, že Komisia prijala napadnuté rozhodnutie napriek existencii vážnych ťažkostí. Bez toho, aby bolo treba rozhodnúť o treťom a piatom žalobnom dôvode v rozsahu, v ktorom sa snažia preukázať, že zisťovanie Komisie mohlo byť, čo sa týka oslobodenia od dane z príjmov právnických osôb a možnosti využiť štátnu záruku na dohodnuté úvery, neúplne a nedostatočné, je potrebné dospieť k záveru, že posúdenie zlučiteľnosti oznámeného opatrenia so spoločným trhom vyvolalo vážne ťažkosti, ktoré mali Komisiu viesť k začatiu konania podľa článku 88 ods. 2 ES.

119 Napadnuté rozhodnutie sa preto musí zrušiť.

O trovách

120 Podľa článku 87 ods. 2 prvého pododseku Rokovacieho poriadku Súdu prvého stupňa účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia nemala vo veci úspech, je namieste zaviazat' ju, aby znášala vlastné trovy konania a nahradila trovy konania žalobcov.

Z týchto dôvodov

SÚD PRVÉHO STUPŇA (druhá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Rozhodnutie Komisie K(2003) 2508, v konečnom znení, z 23. júla 2003, o nepodaní námietok v nadväznosti na konanie vo veci predbežného zisťovania podľa článku 88 ods. 3 ES proti viacerým opatreniam, ktoré prijali belgické orgány v prospech La Poste SA, belgického verejnoprávneho poštového podniku, sa zrušuje.**

2. Komisia znáša vlastné trovy konania a je povinná nahradiť trovy konania vynaložené Deutsche Post AG a DHL International.

Pelikánová

Jürimäe

Soldevila Fragoso

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 10. februára 2009.

Podpisy

Obsah

Okolnosti predchádzajúce sporu	II - 204
Konanie vo veci predbežného zisťovania	II - 206
Napadnuté rozhodnutie	II - 207
Opatrenie 1: oslobodenie od platby dane z príjmov právnických osôb	II - 208
Opatrenie 2: zmena účelového určenia rezervy na dôchodky v roku 1997	II - 209
Opatrenie 3: možnosť využitia štátnej záruky na dohodnuté úvery	II - 209
Opatrenie 4: oslobodenie od dane z nehnuteľností pre nehnuteľnosti slúžiace na výkon služieb vo verejnom záujme	II - 210
Opatrenie 5: nadmerná kompenzácia finančných služieb všeobecného záujmu v rámci prvej zmluvy o správe (1992-1997)	II - 210
Opatrenie 6: neoznámené zvýšenia základného imania uskutočnené v roku 1997 v celkovej výške 62 miliónov eur	II - 210
Konanie a návrhy účastníkov konania	II - 211
Právny stav	II - 213
O prípustnosti	II - 213
O aktívnej legitímácii	II - 213
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 213
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 216
O záujme na konaní	II - 222
— Tvrdenia účastníkov konania	II - 222
— Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 223
O predmete súdneho preskúmania Súdom prvého stupňa a prípustnosti žalobných dôvodov	II - 224
O predmete súdneho preskúmania Súdom prvého stupňa	II - 224
O prípustnosti žalobného dôvodu založeného na nedostatočnosti preskúmania uskutočneného Komisiou vzhľadom na kritéria stanovené rozsudkom Altmark	II - 225
	II - 243

O veci samej	II - 227
Tvrdenia účastníkov konania	II - 227
— O druhom žalobnom dôvode, založenom na nevyhnutnosti začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES	II - 227
— O treťom žalobnom dôvode v rozsahu, v ktorom sa zakladá na neúplnosti zisťovania uskutočneného Komisiou v súvislosti s oslobodením od dane z príjmu právnických osôb	II - 228
— O štvrtom žalobnom dôvode v rozsahu, v ktorom sa zakladá na neúplnosti zisťovania uskutočneného Komisiou v súvislosti so zmenou účelového určenia rezervy na dôchodky	II - 229
— O piatom žalobnom dôvode v rozsahu, v ktorom sa zakladá na nekompletnosti zisťovania uskutočneného Komisiou v súvislosti s možnosťou využitia štátnej záruky na dohodnuté úvery	II - 229
— O siedmom žalobnom dôvode v rozsahu, v ktorom sa zakladá na nedostatočnosti zisťovania uskutočneného Komisiou vzhľadom na kritériá stanovené rozsudkom Altmark	II - 230
Posúdenie Súdom prvého stupňa	II - 231
— Všeobecné pravidlá týkajúce sa konania podľa článku 88 ES	II - 231
— O indíciách vážnych ťažkostí vyplývajúcich z dĺžky a okolností konania vo veci predbežného zisťovania	II - 234
— O nedostatočnosti preskúmania zmeny účelového určenia rezervy na dôchodky v napadnutom rozhodnutí	II - 237
— O neúplnosti zisťovania nákladov na poskytnutie SVHZ v napadnutom rozhodnutí	II - 238
O trovách	II - 241